

šifra č.13 heslo NŮŽKY

Tu fůru dřeva si koupil Mašík, postavil si dřevěný domeček a zůstal tam. Žili, byli tři čuníci. Ale ten rozfoukat nedokázal. Tu fůru dřeva si koupil Mašík, postavil si dřevěný domeček a zůstal tam. Pašík se s Mašíkem rozloučil a šel dál sám. Vlk mohl puknout zlostí. Jmenovali se Vašík, Mašík a Pašík. Vašík si tu slámu od něho koupil, zůstal na místě a postavil si slaměný domeček. Navrhl šestou hodinu ranní. Zase přišel vlk a foukal i do dřevěného domečku. Zanedlouho přišel vlk, slaměný domeček rozfoukal a Vašíka sežral. Pokusil se tedy vylákat Pašíka ven pod záminkou pole plného tuřínu. Zanedlouho přišel vlk, slaměný domeček rozfoukal a Vašíka sežral. Doma v chlívků se nudili a tak se rozhodli, že vyrazí do světa. Tu fůru dřeva si koupil Mašík, postavil si dřevěný domeček a zůstal tam. Vlk tam žuchnul a bylo po něm. Doma v chlívků se nudili a tak se rozhodli, že vyrazí do světa. Mašík s Pašíkem mu zamávali a pokračovali dál už jen ve dvou. Pašík na nic nečekal a přistavil pod komín hrnec vařící vody. Moc se nerozmýšleli, vzali bágly a šli. Zkusil stejnou fintu ještě jednou, ale ani tentokrát Pašíka nepřelstil. Žili, byli tři čuníci. A vlk přišel i k cihlovému domku. Mašík s Pašíkem mu zamávali a pokračovali dál už jen ve dvou. Když už šli všichni tři asi půl dne, začaly je bolet nohy a také slunce se pomalu sunulo po obloze k západu. Navrhl šestou hodinu ranní. Pašík se s Mašíkem rozloučil a šel dál sám. Pašík mezitím potkal zedníky, koupil si od nich fůru cihel a postavil si zděný domeček. A Pašík měl k obědu vlka na tuřínu. Pašík byl ale filuta, vyrazil už v pět a v šest seděl doma u stolu i s tuřínem. Žili, byli tři čuníci. Zbylí dva čuníci potkali lesníka s fůrou dřeva. Tu potkali chlapa, co vezl fůru slámy. Vlk mohl puknout zlostí. Chvíli to trvalo, ale nakonec i dřevěná prkna povolila a vlk si pochutnal i na Mašíkovi. Naštvaný vlk se vyškrábal na střechu prasečího domku až ke komínu.